

ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ 2517

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1-22)

สำนักกฎหมาย

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

สร.(ปร) ป.1-56

สารบัญ

หมวด	หน้า
หมวด 1. คุณสมบัติ คุณวุฒิ ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง	3
หมวด 2. การบรรจุและการแต่งตั้ง	13
หมวด 3. การเลื่อนอันดับเงินเดือน หรือ ค่าจ้าง	17
หมวด 4. การถอดถอน	26
หมวด 5. วินัย	37
หมวด 6. โทษผิดวินัยและการลงโทษ	42
หมวด 7. การพักผ่อน	50

หมวด 6

โทษผิดวินัย และการลงโทษ

ข้อ 39. ผู้ว่าการมีอำนาจออกคำสั่ง
ลงโทษพนักงานที่กระทำผิดวินัยตามที่กล่าวไว้ใน
หมวดนี้

ข้อ 40. โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ไล่ออก
- (2) ปลดออก
- (3) ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
- (4) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
- (5) ภาคทัณฑ์

ข้อ 41. การลงโทษไล่ออกนั้นจะกระทำ
ได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนี้

(1) ข้อความในข้อ 40 (3) ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2548 และได้ใช้ข้อความใหม่
ที่พิมพ์ไว้แล้ว

(1) กระทำความผิดต้องรับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริตหรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอันเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่งหน้าที่การงานอย่างร้ายแรง

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน

(4) รายงานเท็จ เป็นเหตุให้เสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง

(5) เปิดเผยความลับของการทำงาน เป็นเหตุให้เสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง

(6) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยระเบียบและวิธีปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นเหตุให้เสียหายแก่การทำงานอย่างร้ายแรง

(7) ละเลยละทิ้งหน้าที่การทำงาน หรือประมาทเลินเล่อในหน้าที่การทำงาน เป็นเหตุให้เสียหายแก่การทำงานอย่างร้ายแรง

(8) ดุหมั่นเหี้ยมหยาม กลั่นแกล้ง ไล่ความ หรือขู่เข็ญประชาชนอันเกี่ยวกับการงาน

(9) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้บังคับบัญชาตาม ข้อ 55 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนตามที่กล่าวในหมวด 8 ว่าด้วยการสอบสวน แต่ถ้าพนักงานผู้กระทำความผิดเป็นพนักงานชั่วคราว ให้มีอำนาจสั่งลงโทษได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ถ้าพนักงานผู้ที่จะถูกดำเนินการสอบสวน
ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการ
การฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้นำเสนอคณะกรรมการ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อทราบ

ข้อ 42. พนักงานผู้ใดกระทำความผิดที่ปรากฏ
ชัดแจ้งดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออก หรือ
ปลดออกได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(1) กระทำความผิดตามข้อ 41 (1)

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย

เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน และให้ถ้อยคำรับ

สารภาพต่อผู้บังคับบัญชาโดยชัดแจ้ง

(4) ละทิ้งหน้าที่การงานโดยขาดงานติดต่อ

ในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับ

บัญชาดำเนินการสืบสวนเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ 43. การลงโทษปลดออกนั้นจะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 41 และข้อ 42 แต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือถึงกับจะต้องถูกไล่ออก แต่มีเหตุผลอันควรลดหย่อน

⁽¹⁾ ข้อ 44. การลงโทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง จะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก หรือเห็นว่ามิมีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีกระทำผิดวินัยไม่ถึงขั้นที่จะลงโทษ ตามข้อ 40 (3) และ (4) จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

(1) ข้อความในข้อ 44 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2548 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

โดยแสดงความคิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือ
และหรือจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ก็ได้

การพิจารณาลงโทษตามข้อนี้

ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวน
ตามที่กล่าวไว้ในหมวด 8 ว่าด้วยการสอบสวนก็
ย่อมกระทำได้

⁽¹⁾ ข้อ 45. โทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง

หรือโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชา
จะสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน
โทษที่กำหนดไว้ในตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับนี้

(1) ข้อความในข้อ 45 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วน
ภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2548 และ
ได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

การส่งลงโทษลดเงินเดือนหรือ
ค่าจ้างพนักงานผู้ใดให้ได้รับอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างขั้นต่ำของตำแหน่งที่
พนักงานผู้นั้นดำรงอยู่ ถ้าในคำสั่งนั้นมิได้สั่งลดตำแหน่ง
ก็ให้พนักงานผู้นั้นคงตำแหน่งเดิม

ข้อ 46. พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัย

ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งให้พนักงานผู้นั้นไปดำรงตำแหน่ง
หน้าที่ที่ต่ำกว่าตำแหน่งหน้าที่ที่ดำรงอยู่ได้ตามความ
เหมาะสม

ข้อ 47. การส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก

ให้สั่งไล่ออกหรือปลดออกไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่
ในกรณีที่พนักงานผู้นั้นละทิ้งหน้าที่การงานหรือถูกสั่งให้
พักงานไว้ก่อนให้สั่งไล่ออก หรือปลดออกตั้งแต่วันที่ละทิ้ง
หน้าที่การงานหรือวันที่สั่งให้พักงาน

ข้อ 48. ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความ
ผิดของพนักงานผู้กระทำผิดวินัยนั้นอยู่ในอำนาจของตน
ที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ในอำนาจก็สั่งลงโทษ แล้ว
รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเหนือตนขึ้น
ไป ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นควรจะต้องลงโทษเกินกว่าที่ตน
จะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของ
ผู้กระทำผิดเหนือตนขึ้นไปเพื่อพิจารณาลงโทษตามสมควร

การสั่งลงโทษพนักงานผู้กระทำผิดให้
ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงโทษตามตารางการลงโทษท้าย
ข้อบังคับนี้เป็นผู้สั่งลงโทษ แล้วให้รายงานการลงโทษตาม
ลำดับจนถึงผู้ว่าการ

การสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก
พนักงานชั้นต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าให้
ผู้ว่าการเป็นผู้สั่งลงโทษ